

Baja és Vidéke

közhasznú társadalmi hetilap.

Megj n minden csütörtökön.

Szerkesztőiroda:

Kismészárszék-utca.

160. szám,

hová az előfizetések és minden megkeresések küldendők.

Előfizetési díj:

Egész évre . . . 5.—

Fél évre . . . 2.50

Negyed évre . . . 1.30

Egyes szám ára 12 kr.

Kindóhivatal:

Streintz és Eschenlöhler könyvnyomdája
Baja u. Bódog tér.

Hirdetések és nyiltterek árszabály szerint a szerkesztőségben vétnek föl.

Csak bérmentes levelek fogadnak el.

Kéziratok vissza nem küldetnek.

A Sugovicza.

Naponként veszünk újabb és újabb hírt a napi lapokból, hogy Spanyolországban mily nagy pusztításokat járv. véghez a félelmetes Cholera-járvány, mily düz aratást tart a halál, hogy már amaz ország megrettenét népe, csendes otthonát, mindenét elhagyni s menedéket keresni kész, mert az irtozatos járvány nemhogy csökkenne, hanem folyton nagyobb mérvben terjed. Hogy ily körülmények között az embereket — kik egy életre teremtvék — aggodalom szállja meg, az már nem különös jelenség.

Gondos kormányunk erélyesen meg is tette az ország határai felé a kellő óvintézkedéseket, hogy az iszonyatos járvány behurcolása és annak végzetes következményeitől országunk népét megóvjá. De nem csak a határvéd felé, hanem az ország összes belterületére is kiterjesztette figyelmét a kellő időben, utasítva a hatóságokat és azok közegészségügyi bizottságait a legszigorúbb felelősség terhe alatt, az óvintézkedések fogatosítására, mert meglévő gyöszövede, hogy a legéberrel felügyelet mellett is — habár nem oly könnyen — a ragály becsempészkedhetik, és ha ily eset — a mitől a Mindenható óvjon meg — be is következne, a helyesen fogatosított óvintézkedések következtében nem ragadhatna annyi áldozatot, mint a mennyit az előrelátás hiánya vagy elmulasztása idézhetne elő; ily eshetőségekkel szemben kétszeres kötelessége minden törvényhatóság-

nak nemcsak a saját, de a szomszédos terület legalább érintkező részeire kellő figyelmet fordítani és a tapasztalt, a járvány táplálékul és továbbterjesztésül szolgáló elemek eltávolítása, megszüntetése mellett még a kellő időben egész erélyvel gondoskodni, vagy annak eszközlését végezt a kormányának indokolt jelentést tenni.

Nálunk — mint közödményű dolog — ily veszedelmes járvány befogadó helytül, igen előnyösen kínálkozik, a város közepét elszelő és a szerencsés csatornázási miveletek által állandó posványnyá alakított Sugovicza vize melyben egyrészt a magas part formái, a város területéről a vizeket levezető csatornák tartalmai, másrészt a peezér műteteinek a maradványai és gyárak trágya-összetevői, oly dögleletes büzt terjesztenek, hogy különös felhőtűst sem okozhatnak oly eshetőség, ha például valami járványos betegség legelőszőr is nálunk tűnnék fel.

Számtalanszor volt már ez a tárgy úgy a nyilvánosság terén, mint a közgyűlési teremben felfelelegetve s annyi fontos érvekkel az eltávolítás szükségére indokolva, hogy mi már újabb indokot felhozni nem is tudunk. S mindannyiszor e tárgy végleges rendezése, a további kérdések sorából csendesen elmaradt, csak olykor tolakodik előtérbe, mikor valami különleges járványos betegség keletkezéséről veszünk tudomást. Ilyenkor nagyon természetesen, örült gyorsasággal szeret-

nők eltávolítani mindama tárgyakat, melyek azok táplálékul, vagy továbbterjesztési anyagul szolgálhatnak. — A mi természetesen egyszerre nem megy, és miután az oly dolgot mely egykönnyen nem mozdul, szépen más hasonló természetű tárggyal együtt szegre akasztjuk, és a dolgok folyását önmagára bizzuk. Csak olykor-olykor, midőn valami sajátságos mozzanat előszólítja a tárgyat a homályból, veszünk tudomást megoldatlan állapotáról.

Persze, sok mindenféle gondal vannak megterhelve a törvényhatóság élén álló férfiak, nem lehet kivánni tehát, hogy a sok közül mindenkor tapintatosan azt rántsák elő, a melyik épen kérdésben nem forog; ha ez akképpen mehetne, az volna a legszerencsésbb helyzet; mi pedig ily féllével nem igen dicselkedhetünk.

Törvényhatóságunk élén álló férfiakról nemcsak feltételezzük, hanem egész készséggel el is hisszük, hogy a legjobb akaratall viselkednek nemcsak a kérdésben forgó, hanem minden más még elintézetlenül heverő, hasonló kényes természetű tárggyal szemközt a kellő alkalmat kihasználni el nem mulasztják. Csak hogy — mondom — különös szerencsés kénekkellene lenni annak mely mindig a szükségset elő venni képes lenne.

Midőn azonban a tárgyat akár a véletlen szeszélye, akár más indokok a kérdések vagy a megoldandók közé sorozzák, és a meghatalmat ügykörök és egyének ez alkalmat kihasználni meg sem ki-

sérlik ez oly vétkes mulasztás, melyet megbocsátani nem lehet.

Mi úgy tudjuk, hogy a bentünk legközlelebből érlekkó csatornázási ügyről intézkedő 1870. évi XXXIV. t. cz. paraphrasainak végre nem hajtásából keletkezett hátrányok lehető elhárítása tárgyában az országában is történt, még pedig a siklósi kerület képviselője részéről erélyes fellszóllás, és nem is eredménytelenül, csak — a mi bentünket agaszt — kérdés az, hogy valjon törvényhatóságunk kötelességtiszviselője valamely meg nem bocsátható ürügy miatt nem követelt el oly mulasztást, melyet helyre-pótolni alig kínálkozhatik ily kedvező alkalom, nem helyezkedett az egyén a kötelesség elé.

Nagyon tartunk tőle, hogy mulasztás követettett el: mert a sugovicza posvány eltávolítása, vagyis a fentebb idézett törvény végrehajtása érdekében tett kötelességszerű eljárásról eddig semmit sem hallottunk azóta, és — ha e tárgyat elő nem vesszük, úgy látszik ezután sem.

Pedig ez oly tárgy, hogy véglegese nem igen halasztható és az elmulasztott alkalom alig hisszük, hogy többé megragadható lehessen; azt csak annak idején, — ha mindjárt ellenség kezéből jő is — megragadani kellett volna.

Mondom ily esetet nem tételnek fel, csak tartok tőle, hogy az egyén és a fogalom között valami hiba eshetett, mert sokszor megtörtént már, hogy az érzelme a kötelesség fölé emelkedtek.

TARCSA.

PÉNZHÁZASSÁG.

— Kivárási történet. —

Irta: DREISZIGER KÁLMÁN.

— Majzi a vízi!
— No no! de keményen kezdod.
— Ne akadékoskodjatok. En a magam pénzén játszom, tesztek, ami tesztek!

— Enyje, de kemény legény lettél. Két év előt mikor leültünk, három krajczárt sem mertél „visszaverni”, most meg ily keményen dolgozol!

— Egy feketét kellner; jó forró legyen, — de rögtön!

— Ugyan mi lett téged Emil, hisz' egész ördögössé lettél!

Mondtam már, ne akadékoskodjatok! Adjátok vagy nem?

— Adjuk!
— Egy forint a „besser”!

— Emil, Emil, ma tán vadsalátát ettél, és ettől lettél ily molkány fezikő! válaszol az asztalfon ülő szőke, szalás legény.

— Mondom, „pech és pech” mindentű!

— Ugyan miféle pech? kérdé egy kis, zömök barna körszakállú fiatalember, a jobb felől.

— Hagyjatok fel. Két forintot „hivok”!

— Két krtyát akarok látni, viszonozza a szőke úr.

— Pech pech! mondá Emil savanyu arcczal, miközben keményen esengett, és a közeledő kellner már megszüröl traktálta a késedelemért.

— A lelketem kértétek most, de

mert jó barátain vagyok, kiteszem, és ezzel „két disznót” vagott ki.

— Megadjuk! volt az egyetemese válasz, — „és még 3 forint vissza” mondá az „utolsó”, és két „kiralyt” tett ki.

— „Adom” viszonozták egyszerre, Emil még hozzátéve: „Mi van?”

Néma csend lett a kérdés folytán, s az arcok komoly alakot öltöttek fel. Gépiesen fordította fel mindegyik krtyáját, s csak Emil dobta fel gyorsan a diadal biztos tudatában.

— Négy disznó! kiáltott örömmel Emil.

— Miféle négy disznó? En csak három látok és egy „alsót” — felelé a jobbfelet ülő szakállas úr.

— Ne bántsoatok! Hagyjatok”békén. A sok veszett malheur után némi satisfactio lesz e „zsinór”, melyet most behuzok.

— Már azt pedig be nem húzod, mert nekem „négy királyom” van, válaszolá az asztalfőt elglogáló.

Emil még egyszer megtekintette krtyáiját, és csakugyan azt látta, hogy „három disznója” van; mire piciny bajszját megpöblörte, és a krtyákat az asztalhoz csapta, kijelentvén egyuttal, hogy tovább nem játszik.

— Tán csak nem lettél schwarze?” kérdék egyhanguan a „kompanisták.”

— Nem, és mégis az vagyok!

— Ugyan, hogy lehet az?

— Tizenhét forinttal jöttem el hazulról; 9 forint revolvert vettem, és most 8 forint elvesztettem, de az még hagyján, hanem elvesztettem életemet! folytató emelkedő pátossal Emil, miközben a kávét is feldönti, és az ujjdonat új két nadrágját teszi használhatlanná.

— Tán csak nem Flóra!? hangzék egyszerre három ajkról.

— Azt, épen azt! Tudtam, hogy a sors is ellenem eszik; viszonozza fájó hangon Emil, nem törődve két nadrágjával, melyet akár azonnal is eldobhat.

— Ugyan mi történt? Mond el, hisz érdekel sorsod mint jó ezimborád, jó ferli pajásod.

— Oh az az átkozott szabó czég! Az okozott mindent. Olavagokk egészen. Ide jöttem, hogy fejlesek mindent. De hasznatlan, kísért és mindig kísért az eset, mely örökké emlékezetes marad nekem.

— Talán csak nem koszaraktól ki?

— Azt épen nem mondhatnám, hanem elég volt.

— Miből?

— Mindenből! Annyi aktivitást kérnek kimutatni mint sajátomat, a mennyi lenne a hozomány.

— Talán passivitást kértek, és te ijjedelmelben aktivitást érttetél? vizagstala az asztalfon ülő.

Ne élceljz most, mikor ily komoly a dolog, és különben ha azt kértek volna, úgy gondolatod, hogy nem juttem volna zavarba, — válaszolt hidegen Emil, ki ez idő alatt már vagy 10 krtyájt öszetáptott:

— Sommi élcelődés! Mennyi lett volna a hozomány

— Öt ezer forint, és vagy négyezer frtos kologye.

— És mennyi az adóságod?

— Nem számítva az apróbbakat, vagy 2500 frt.

— No nézd, kezdé a szőke úr — a nélkül, hogy valamid is lenne 2500 frtig volt hiteled, ez kész tőke, és ha-

ezt ki nem fizeted, ez tisztán megmarad neked; apróbb adóságaid kitesznek vagy 500 forint, és így te 3000 frtig vagy jó, anélkül, mint mondod, hogy erre egy guras fedozetted is tudnál adni; most ha nőd hoz 5000 forint, lesz hiteled vagy huszezer forint, és te ezen 20,000 frt forgalom mellett évenként legalább is 2000 frtot nyersz, és így az arány az 5000 frtot meglesz, és ezenfelül nyerel 3000 frt adóságot, a mi tiszta vagyon, mert annak legalább is jó részben meg kell lenni.

— Nem hába ügyvéd akarsz lenni, de valóban ügyvéd számításos is van. A 3000 frt passiva soha se lehet activa bármint magyarázta is, mert abból egy félkracyárom sinces, az nagy részt itt lett elhiblázva, és ha ki nem fizetted, a mint hogy nem is — akkor többé egy félkracyár hitelen se lesz; és különben is, ez mind nem jönne számitásba, ha az az átkozott szabó meg nem bukk, mondá keseritlen Emil.

— Hisz az rád nézve épen semmit hatást nem gyakorolhattat, mert ott nem volt elhelyezve tőkéd, és így meg nem károsítottad; — replikázott a szőke úr, ki ügyvédjelölt volt.

— De különben is ott a hitelezők teljes kielégítetté fognak nyerni, veté utánna a jobbfelől ülő szakállas úr, ki szintén szt. Ivó alattvalójává készült lenni.

— Ezzel én mit se törődöm; hanem a én, hogy én adósa vagyok annak a veszedelmes szabónak, válaszolt Emil.

— Az nem változtat a dolgon; mert a esőd eltart 2—3 évig; a tömeg gondnokot meg, ugyhiszen, ismered, és

Mi azért újból felhívjuk törvényhatóságunk figyelmét e tárgyra, hogy ne mulasszon el semmit e veszedelmes posvány eltávolítása érdekében tenni, s sürgesse a törvény szövegszerinti végrehajtását a törvény újrénél, mert ilyenmő mulasztás, nemcsak reánk, hanem másokra is végzetes lehet.

Horvát-Szlavonország a kiállításon.

— Kiállítás levél. —
Budapest, aug. 5.

Országos kiállításunk eleinte tudvaleg csak amolyan „lithoni” kiállításnak volt tervezve, melyben kizárólag a magyar gazdasági, ipari és művészi haladását akartuk bemutatni a világnak. A készülődések közepezt azonban, a körülmények belátására e keret mindinkább szűslelt és így nyertek benne előbb helyet Szent István koronájához tartozó tarsországek, majd a keleti tartományok. A keleti tartományokba a kiállítási bizottság biztosokat küldött ki a tárgyak összegyűjtésére, kik ott a legkedvezőbb fogadtatást találtak. Horvát-Szlavonországban a Szarcsveics-párt erősen ellene volt, hogy a horvát szlavin királyság részt vegyen a budapesti kiállításban s ha egyesek nem állának a mozgalom élére, a horvát-szlavin pavillon aligha díszlegne ma kiállításunkon sokféle és nagybecsű tárgyaival, melyek nemcsak a lákust, de még azokat is meglepték, a kik a horvát közgazdasági viszonyokat élénkebb figyelemmel kísérik. A horvát-szlavin kiállítás misszionáriusai közt első helyen áll Plavics Atanász Miklós, a horvátországi kereskedelmi és iparkamara titkára, a ki nem kelvése semmi fáradságot hat hónappon keresztül beutazta a horvát és szlavin nagy városokat és falvakat budzáta, kérve, gyűjtsék a kiállításra; felkereste a záradakat, templomokat műkinesek átengedése végett s így Horvát-Szlavonország mintegy 10 millió értékű tárgyaival jelelt meg a magyar kiállítás. Melyeket önálló díszes pavillonban helyeztet el.

A pavillon a kiállítási terület északi részében a rimauurány sálgortájon és a Ganz gyár között keleti mórban épült s egyike a kiállítás szöbb pavillonjainak. Tornayból gyönyörű kiállítás a kiállításra, a fővárosra Rakoski, látszólag pedig egész Gúddolig, míg az osztályok tetözeté alatt széles és kényelmes folyosók futnak végig.

A pavillon három osztályból áll. Mindjárt a belépésnél megkepi a látogatót a horvát és szlavin kézi-ípar gazdagsága és tarka szöngye s szövet kollekciója, melyben 2300 különböző szöngygyűléki egytől egyig nagy értéket képviselő szöngye látható. A szöngygekek

leborított téreken viasz alakokon van bemutatva a horvát és szlavin férfi és női népviselet, melyeket Normán gróf saját költségén készíttetett és állíttatott ki.

Rendkívül gazdagon van képviselve a bányászati és kohászati (arany, ezüst és ölmércek, kristálycsoportok bányászati és kohászati művek) melyeknek tárgyait Kaufman Kamilló zágrábi bányakapitány gyűjtötte össze és adta át Plavicsnak. E csoportot egy igen szép közet gyűjtemény egészíti ki, mely a Fruska Góra hegysegből került ki.

A második osztályban az ípartermékek vannak kiállítva. Szöpp tárgyak találunk itt a szőgyártó ípar termékeiből, nevezetesen keleti stílus löszerszámókból. Nikolics Mária Valpöböl igen szép művirágokat állított ki egy szekrényben, a melyek horvát szlavin országi és délvidéki madarak tollaiból vannak művészeleg összeállítva. A paraszok által lopótköböl készített s gyönyörök éajtratókkal ellátott falak, táányörök és egyéb házi eszközök valódi specialitásai a kiállításnak, melyek más pavillonban sehol sem találhatók fel.

A gazdasági gépek és eszközök (éke, borona s egyéb tárgyak), minöket Bangyel Ferencz, Beer Ede s Stoll György állítottak ki, nagy haladás mutatnak. Az örlémények közt a zágrábi, az északi Evin-féle és a Gobecksi-malom készítményei elsőrangnak. Be van mutatva a makaroni készítés is, mely különösen Hermand Lajos készítmőnyeiben jöleszen van képviselve.

Kiváló figyelmet érdemel egy gép, mely által a selyem gubóban az állatgözzel lesz megölve s egy másik a tanúnak (esersav) folyadékú feldolgozást mutató gép, mely utóbbi a bór készítésében bír kiváló fontossággal.

Borok, szöcses italok (a Pokornyi gyár kitűnő likörje) s a híres szilvápalinka igen gazdagon vannak képviselve s ezeket természetesen szöpp horvát leány — nemzeti viseletben — a pavillonban polaraunkint ki is néri a látogatóknak.

Van még itt gyapjú (Lippe herceg trau alnáló), továbbá savonai lekvár s száritott szilva, melyek nagy kiválti ezikké külföldre, sőt a távol Amerikába is.

Az erdészeti és gazdasági szakmát a kőrösi (Horvátország) gazdasági és erdészeti szakiskola képviseli, melynek tanítási rendszere s eredményei vannak feltüntetve s a szakértők elismerésével találkoznak.

Végül itt vannak Gobetzky Kalivoda és David gyöngyszereseti kiállításai, közepon pedig egy észöki mester csinos orgonája van felállítva, mely szakértők véleménye szerint föltöte áll az íparszerök nagy orgonájának.

A harmadik osztály a horvát királyság két legtekintélyesebb fürmák:

gróf Choteknek és báró Prandauanak a saját uradalmak által rendezett kollektiv kiállításai képezik. Ezekben fel van tüntetve a két uradalom mezőgazdasági viszonyai és termelés, gazdasági eszközök, a Fruska Góra erdő és talajvizsgálók, szölettermelés, agancsok s kitömmött vadak, melyek a Fruska Góra azon részében lövettek, hol a magyar töbörökös is többször vadászott.

A horvát kiállításnak egy rendkívül gazdag és művészi becsű része a művészeti csarnok régiség osztályában van elhelyezve, melynek tárgyait szintén Plavics gyűjtötte össze és adta át Czobornak, a régiség-csoport szervezőjének. Ezen műtárgyak közt vannak a fruska-erai görög keleti kolostorok mécsés értéki egyházi paramentumai, himézsei, arany és ezüst ötvösmevei, köztük 9 darab korona, melyek a kiállítás legbecsebb tárgyai.

Altalában a horvát kiállítás igen sikerült, a magyar korona e tartományai nagy előmenetelt tüntetnek fel kiállított ipari és kereskedelmi cikkeikkel, melyek nemcsak élvezetet, de tanulságot is nyújtanak a szemlölőnek s méltán ajánlhatjuk a kiállításra felrinduló vidéki közönségnek e ránk néve is nagy érdekű pavillon meglekintését. Plavics Beflyölőg, ki egész idejét a kiállításnak szenteli, igaz nap kint van a pavillonban levő irodájában s bárkinek teljes készséggel szolgál szakszerő magyarzatokkal. II.

A palicsi tornaverseny.

Folyó aug. hó 2-án Palicson országos tornaverseny rendeztek. A szabadkő tornacsarnokban kívül jelen voltak még Szegedről, Zomborból, Halasról, Budapestről, Kiszalásról, stb. helyekről a tornacsarnok tagjai. Reggel 6 órakor kezdődött a futás Szabadkőről Palicsra és vissza. Meglehető számba voltak a futók, köztük Spengler N. 76 éves öreg is. Ki 106 p. alatt futotta meg az utat Palicsra és vissza. A futásban nyertek lett Balogh Dezős és Halácsy Antal a szegedi tornacsarnok. Az akadály vasparipa versenyél (bicyele) első lett Vuics István Zentről, második Bartay Oszkár Budapestről. A nemzetközi gyors uszárnál első lett Rohoney Aladár, ki 1 p. és 9 mp. alatt, második Vécsy Samu, 1 p. 10 mp. alatt uszta meg a 100 méternyi utat, a harmadik Véber Frigyes Szegedről. A bajnoki túvaszá ná első lett Schvanda Gusztó. Az akadály uszárnál első lett Rohoney Aladár, a második Vécsy Samu. A bajnoki akadályversenyél bajnok lett Wenzel Lajos, másodiknak Kövy Béla Budapestről. A sulydobásnál magabosa: első Vermes Nándor, második Weisz Bertalan. Növendökek sikerverse: első Parctich Kálmán Újvidékről, a második Rohoney Lenczi. Vasparipa versenyél: első Vuics István, második Bartay

Oszkár. A gyorsfutásnál: első Iványi Mihály Budapestről, második Kövy Béla. A viadori úgróversenyeknél viador lett, első: Vermes Nándor, második Vermes Lajos. A bajnoki kardvívásnál bajnokjelölt lett Fellegi Antal. A vasparipalassu versenyél első: Vuics István, második Bartay Oszkár. A nemzetközi sikkversenyél első: Kövy Béla, második Matkovics Miklós. A viadori korlát és nyújtó tornásznál első: Kükemezy Árpád budapesti állatorvos növendök, a második Mőser György Budapestről. A szabadtornásznál első lett: Mőser György. A birkozás elmaradt. Gyaloglásnál (3 kilom. utat) első lett: Kövy Béla, második Kükemezy Árpád. Mőgyakorlatok a vasparipán, első lett: Vuics István, s a gyorsversenyél Iványi Mihály.

Vasárnap a torna után bál volt, melyen a szegedi nők arattak dícsőseget.

Részletes program és általános szabályzat a budapesti őszi nemzetközi gyümölcs- és konyhakerti kiállításra néve.

I. A kiállítás tárgya és vezetése.
Az 1885. évi országos általános kiállítás tartama alatt, alább megjelölt időben és helyen friss és feldolgozott gyümölcs, valamint konyhakerti terményekből nemzetközi idöleges kiállítás rendeztetik.

Ezen kiállítás ügyeinek vezetését egy külön szakbizottság vállalta el.

II. A kiállítás helye és tartama.
A gyümölcs- és konyhakerti termények nemzetközi idöleges kiállítás Budapestben, a főváros által a városiögetben felajánlott területen tartatik meg és pedig folyó évi október hó 15-től október hó végéig bezárólag.

III. A kiállítás célja.
A gyümölcs és konyhakerti termények nemzetközi idöleges kiállításának célja az, hogy Magyarország és a külföld gyümölcsfajai, zöldségféléivel, valamint a gyümöcsfeldolgozás legvédeszertőbb módjaival megismerkedhesünk; a magyar és külföldi e nembeli termelést jelenlegi állapotában bemutassuk s a közönségnek beszerzési forrásokat s üzlet tekintetében tájékozást nyújthassunk.

IV. A kiállítás tárgya.
Az őszi nemzetközi idöleges gyümölcs és konyhakertészeti kiállítás tárgyai lehetnek a következők:
a) A puhagumú gyümölcsnemek: alma, körte, birs, berkenye és lasponya.
b) A érszöriktök közül: az őszi barnaczi, szilva, som és esetleg eltartott nyári csontörök.
c) A héjárök és pedig: a dió, mogyoró, mandola, gesztenye.
e) A bográrok közül: az őszimálna, szederj- és szamözcafajok.

így megkérdte, és az utolsók között pereljen. Akkorra pedig már lesz asszony, és a fogalmi töké jövedelméből annak tudta nélkül kielégíthetede a követelést, monda a szöke ügyvédjelöl.

— Nem akartok megérteni. A mit mondatok, azt én nagyon jól tudom, és tudom azt is, hogy ha nem fizetök, boperelelnék, és foglalnának, és a foglálás ellen a közgyögye előtt köözt házassági szerződés alapján igényperet támasztanék, és azt nom — már t. i. ha el nem hűgedülök volna sz. David, az az a szabó — meg is nyerné; hanem más van itt a dologba, az ugyanis, hogy épen, midőn Floránál, annál az anygali szépségű voltam, kit én annyira szeretek, — és épen a hozomány felett egyezkedtünk, a midőn már-már meg egyeztünk, akkor lépett be oda a bírósági kézbesítő azzal, hogy már négy nap óta keres, hogy a Réthy szabó cézgnél fennálló 735 ft tartozásomnak leállításáról szóló rendlevélyt kézbesítés és épen most hallotta, hogy itt vagyok, bátorságot vest magának bejónni...

— No ez már aztan nagy baj; és mi történt tovább? kérdé a barna doktor júr.

— Mi történt? Oh bár ne történt volna. Florá édes anyja azt monda erre, hogy ő leányát jobb szeretné diplomatikus embernek adni, a kiröl megvagy gyözdöve, hogy soha sem kártyázik, és nem lümpöl, mint én, kiöl többé forrásból hallotta, hogy mindenütt mint szenvedélyes kártyás és lümpöl belesöknek. Képzélhetitek, mint éreztem magamat, midőn a menyországa már fölig bevoltam, és onnan, hová oly nehezen, és oly sok küzdelemmel ju-

tottam be, egyszerre ki, és leríntak a pokol közepebe. Erre kevés idő múlva, azt kérdezte az apa, birök e annyí aktivitást kimutatni, mint a menyönyi leány hozomány? Élalt a szavam, és reszkettem, mint a kosonyja. Florá az a kedves teremtés, szinte reszkettök, és már egy könyvecepi is clesialant szemében. „Felejen Kövöry ur, mert az így dolog nagy boldoréjúk, és már reg elmúlt azon idő, mikor a házasságok csak szerelem házasságok voltak: most az anyagelviség korszakát éljük, idealistikus dolgokkal hosszabban és plane, komolyan — egy házassági kérdésnél — nem foglalkozhatunk; meri, nézze, egy távirat érkezett na hozzám, hogy az esetre, ha leányom 4000 ft hozományával rendelkezik, egy kereset és e mellett vagyonos ügyvéd kész öt möül venni, aki ugy tudom már itt is van, és a választ a kassinóban várja. En 3000 ft készpénzt adök, s így a parthie bizonyosnak tekinthető”, monda az apa türelmetlenül.

— Es te nem hivatköztál kölesönös szerelmekre, a hosszú viszonyra, és élelemsegedre? Vagott közbe a szöke ügyvédjelölt.

— Természetes, hogy nem, mert ö csak folyton a pénzházasságot emlegette, és azt, hogy ha a szabónak ily nagyösszeggel tartozom, akkor más adóságon is van, abból pedig semmi sem lesz, hogy leánya hozományával valaki a saját könyökhöz adóságot fizesse ki, viszonyá Emil, miattl verjetelek homlokát törögtette.

— É mi szölt ezekre Florá?

— Azt monda, hogy ö felam, mindig, mint fiam, művelt és pénzös en-

berrel hallott, és azt is hallotta, söt látta, hogy a divat-höbörjainak első sorba hűdötam, és hogy a kártya-asztnál is mindig készpénzzel fizettem, de aztán azt is hallotta, hogy sok adóságom van. Ezt azonban nem hitta el, söt harozalt is értem, és most csakugyan belátja. — hogy én olyan „árpalovag” forma vagyok, és mégis mindazáltal, mert szeret, ha hozományának megfelelő aktivitást kimutathatok, möül jón hozzám; monda Emil szomorúan

Eközben clesledelett az idő, s a lámpák felgyújtattak, a mi már magával hozta azt, hogy az „üres” asztalra valamint rendelni kell. Rendeltek egy üveg erit, s abból erőt szövtak, hogy e drága hatását élvezhessek.

— Nézd Emil, most látom, apósd azz most már expósod itt til az üvegretesz mellett, söt már itléted ötöt látom, de nem tudtam ki az. No az ugyan szépet gondolhat, monda az eddigi haligató szerepet vitt könyvvívó. Emil elcsapott erre, és kérte barátját, hogy hagyják félbe az egész dolgot és temessék is azt magokba örökre, öt pedig felejték el, mert még ma agyonlövni magukat.

Követették öt kishítségéért, aztán pedig újból rendeltek az egriből, hogy a jó czimbora kedvet kapjon.

— Soha többet. Jó czimbora voltam, eddig, mert költöhettem és költöttem azon hiszenben, hogy Florá hozomány hasznán adóságomat kifizetem. És erre hűleltek is nekem mindenütt. Most azonban fues. Nem lesz többet se „vizit”, se „majális”, se „bosses”, se „himni”, se semmi, mert a kikoszorozott völgény agya oly hideg, mint a ko-

porsó; én pedig az vagyok, a hideg agy pedig nem más mint a sir, tehát én most öt leszek. Pedig tudjátok, most, mikor oly tüzöl kezdtem a játközho, egy nagyszerű herv fogamzott meg bennem, amit Florá hozományával kivíthetnem volna. Ugyanis részvényekre egy kátrány gyárat alakítottam volna. 100—200 darab 100 fitos részvényeket adtam volna ki, erre vállalkozás ezüsterőséget és a nemskóra kípülvé vasutvonatnal, két év múlva, minden befizetett részvény után 18—20% osztalékot biztosíthatna a gyár, ami később meg emelkednék! monda ez utóbbi részletet patholozsak Emil.

— Hasztalan, ügyes és leleményes ember vagy te. És aztán mit tennél? kérdé a szakállas ügyvédjelölt.

— Ha egy befizetett részvény után 30—33% osztalék volna kifizethető, sörházat létesítenék, s az egész első részlet elátánna a kibányával versenyöz sörrel, és pedig olcsóbban, és aztán ha ez is sikerül, 10 év után földirtókat vennék, és abból urí módra megélnék és négy lovas batárban járnék. Épen ezt gondoltam akkor, mikor a három díszölt négynek néve oly kelemenven visszavertem.

Még be sem fejezte szövait Emil, midőn Florá atyja lépett hozzájök, ami örüsi zavarta hozta öket, különösen Emil, ki azt hitte, hogy azért jött, miökp öt a mondottaktérrt, melyeket hallatott és hallott is az üvegreteszen keresztül — leposkölja.

Legnagyobb meglepésökre csalóttak, mert az apa rögtön a dolog végéjére tért, és kijelenette, hogy le-

- e) Déli gyümölcsök u. m. füge, ananász, citrom, narancs.
- f) Edényekben tenyésztett gyümölcsök gyümölcseivel együtt (a szőlőt kivéve, melyre egy szeptember hó 24-tól október 4-ig tartandó külön kiállítás rendezetik.
- g) Gyümölcsaszalványok és a gyümölcs feldolgozásának mindenféle alakjai.
- h) Aszalt kemenczék természetben, mintákban vagy rajzban.
- i) Gümős és gyökérnemű zöldségek.
- k) Káposztafélék és levélzöldségek.
- l) Melléktelekektől szolgáló zöldségfélék.
- m) Hagyanemű és fűszerzöldségfélék.
- n) Híveket vetemények hüvelyben és kifejtett állapotban.
- o) Szárított, aszalt zöldségneműk és zöldségkonservek.

V. Díjak és kitüntetések.
A kiállított és jutalomra méltó gyümölcsök és konyhakerti termények a külön kibocsátandó jury-szabályzat értelmében pézsdíjakban és kitüntetésben részesülnek.

- A kitüntetések a következők:
1. Nagy díszlevelek.
2. Nagy bronzérmek.

Az érdem mellett az érdemet részletesen kiténtető oklevelek adtak ki.

VI. Szállítási kedvezmények.
A kiállításra küldendő tárgyak részére a vasuti és gőzhajózási társulatoknál jelentékeny szállítási kedvezmények eszközöltek ki.

Minden bejelentőnek a bejelentett tárgyak kedvezményes szállítása érdekében a kiállítási hivatal által igazolvány kiadatik, mely a feladási állomásra a szállítólevélhez csatolatik.

VIII. Bejelentés és a tárgyak bejelentése.

A bejelentésnek az országos bizottság által ingyen szétküldött bejelentőleveleket kell példányban gondosan és olvashatóan írva f. évi szeptember hó 15-ig kelteztetni. A bejelentési leveleket közvetlenül a kiállítási hivatalhoz (Budapest, városliget) küldendők.

A bejelentett tárgyak bejelentési határideje október hó 20-ika — Apró gyümölcsből legalább fél liter s nagy gyümölcsből legalább 5 db küldendő be.

VIII. Térdjűz kiállításai szerelvények.
Térdjűz minden □ m. után 2 ft fizetendő s fél négyzetméternél kevesebb hely nem adatik. A kiállító állványai és asztalairól a rendező bizottság gondoskodik. A kiállítási tárgyok, tálcák, kosárkák és tüvegek beszerzéséről szintén a kiállítási bizottság gondoskodik, hacsak a kiállító saját, e célra már meglevő edényeit használja nem akarja, mely kívánság a bejelentési iven világosan kifejezendő. A térdjűz bejelentése

nyát eskis oly életrevaló embernek adja nőül, mint Emil, ki a hozományát oly úsan kamatozó tökévé akarja tenni.

— Egyezkedtem azzal, ki távirati ajánlatot tett — ugymond — de azt láttam, hogy sokkal szebb jövő vár Flóránra, ha nem lesz ügyvéd neje. Én itt Önök előtt kijelentem, hogy Flórám Kovár Emil menyasszonya e percztől, és kijelentem, hogy nem 5000 hanem 6000 forint hozományt kap, és ezenfelől üzletársammá lesz; mondá Flóra atya, miközben Emillel kezét szorított, és homlokon csókolta.

Emil tulboldog volt, és kijelentette, hogy ezentalól a ferbli compánia mint companistát nem látja, s hogy utóljára elbucsuazzék kérte, hogy a kivégzésre vásárolt revolvert 1 ft ellenében „emjeléki” el. Elemelték, és elvesztette.

Ennek megtörténte után az egész társaság Flórához ment, hol az eljegyzést megtartották, és egyuttal megállapították, hogy a létesítendő kátránygyár „Flóra” ezimet kap, hihetőleg azért, mert ahhoz az alapít Flóra hozományja és legfőképen a Flórávali házasság képezte.

Flóra örömmel fogadta atya azon kifejezését, hogy Emil, amlan aktivitást, mint az ő hozományja, felmutatott neki, és azt, hogy egy hó múlva megtestesült igóvé lesz e pénzházasság . . .

A kátránygyár alapkövének letételét tavaszra halasztották, Emil hiteltelző pedig 80% ra, két évi határidőt engedtek fizetésre.

elfogadásának közlése után fizetendő. A már befizetett térdjűz semmi körülmények között nem adatik vissza.

IX. A gyümölcs eladása.
Az országos kiállítási bizottság kívánatra elfallja a kiállításon bemutatott s a kiállítóknál nagyobb részletben levő gyümölcs eladását és közvetítését, az erre vonatkozólag külön felállított eladási iroda szabályai szerint.

X. Katalogus.
A katalogus részére a kiállítóknak az országos bizottsággal — czimintökön kívül — kell időben és röviden oly statisztikai és leiro adatokat is közölnök, melyek termelésükre vagy üzletükre vonatkoznak.

XI. A jury.
A bíráló bizottság az ország kiváló szakértőiből fog megalakittatni; ezenkívül külföldi bejelentések esetében minden egyes idegen állam jogosítva lesz, a kiállító számaránya szerint megállapítandó, jurornak a juryba küllésére.

XII. A szabályzat elfogadása.
Minden kiállító bejelentésének beállításával mind magára, mind képviselőire és alkalmazottaira nézve elfogadja a fentebb határozatokat és aláveti magát az országos bizottság további s a kiállításra vonatkozó rendelkezésének.

Budapest, 1885. július hó.
Gróf Zichy Jenő, Matlékovits,
másodelnök, elnök.

Hirek.

Több oldalról történt felszólalás folytán, ezenel van szerencsénk a m. t. olvasóinkat értesíteni, hogy a kik lapunkat járnatni óhajják, ebbeli szándékukat a kiadóhivatallal még idejében közölni sziveskedjenek. Egyébként intézkedtünk, hogy a lap a felmerült újabb szükségletekhez képest elegendő példányban nyomattassék.

A szerkesztőség.

Tűzeset. F. hó 7-én este 3/8 órakor tűz volt a homokváros részben. Juhász János háza égett le a szeremei utcában, a gyorsan megjelent tűzoltóknak sikerült a tüzet lokalizálni. Ez alkalommal is, úgy mint egyébkör tapasztaltuk, hogy a különben ügybuzgó tűzoltók munködését a víz hiánya és a vízszállítási eszközök csekélyisége meglehetősen hátráltatta. Igaz, hogy a mi publikumunk megszokta már, hogy ha van tűzoltó, tehát az tegyen mindent, pedig ahol úgy, mint miálunk, ritka lázban van kút, ott a közjő érdekében nagyon fontos szolgálatot teljesítenének, ha a helyszínére sietők mindegyike legalább egy kanna vizet hozna magával. De hát mindünk . . . Tapasztaltuk ez alkalommal újból is, hogy a dícséretes rend félbotásáról maguk a rend éber örei gondoskoltak. Ugyanis Csilits József rendőr oly ékes Isten karómsz közben esett a tűzoltóknak, mintha sohasem olvast volna át a tűzrendészeti szabályrendeletet, azt se tudja a jámbor, hogy ő neki mi a kötelessége és teendője egy tűzestenél. Talán jó lesz ha a város kapitány egy kisa elöadást tart nekik az illemerül, mert rüsd az rend . . . Ugy halljuk, hogy a tűzoltó-parancsnokság e botrány miatt elégteléről a hatósághoz fordult.

— *Belövés a postán.* Ismeretlen tettesek törtek be a bikityi pósta hivatal helyiségébe f. á. aug. 8. és 9. közötti éjjel, és onnan az asztal felületésén után egy 5 ft 15 krt tartalmazott pénzlevelet és egyéb nem hivatalos különféle tárgyat 20 ft értékben loptak el.

— *Az ipartársulat elnöksége.* A „Baja Közöny” helyilap 9-iki számban lapunk múlt számban megjelent cikikére válaszul elmond homli féleket, a mivel leplezni óhajtán az elkövetett hibát. Hiszen mi sehol sem mondtuk azt hogy a mi lapunk volna az egyedüli, melyből hasznos egyet más tanulhat valaki: hanem megengedje nekem a tisztelt elnökség a többi lapokkal egyttessen talán mégis valamit lendítünk a közmívelődés terén. Visszatartjuk ama ráfogásukat, hogy lapunk személyeskedni vágyó lenne, mert abból személyes támadást csak az irodalom terén annyira járatos(?) elnökség betűzhetett ki. Hát bizony igaz az, hogy ha mi is igazat megmondjuk, azért nem fog minden oldalról elismerés nyilatkozni. No de vigasztalja magát a t. elnökség, hogy bennünket nem az intézködésük lapjára vonatkozó része

indított az czik megírására, mert szorosan véve a dolgot, az intézkedés nekünk csak használt, a mi pedig hasznos dolog, azért nem igen szoktak sértődni. Annyi bizonyos, hogy ha az egyrel nem tart lapot, több magános rendeli azt meg. Hogy azonban mennyit értünk az iparjűzhöz és menyi hitvátsall birunk, arról ha az Isten élet bennünket lesz alkalma meggyözdödni. Hanem addig is nem fogjuk a hibákat átéznai.

— *Nem sejtett végezt.* Mint bennünket Jankovicsi tudósítók értesít az Isten haragjából ő nekik is kijutott bőven; ugyanis f. augusztus hó 5-én éjjel táján borzasztó villámlás és dörgéssel oly óriási jég esett a minöre még a legöregebb emberek sem emlékeznek, a legnagyobb jégdarab, melyet az ottani plébánoshoz bevitték mutatól, állítólag 1 kilót nyomott. Minden képlezett felülmúlja a pusztulás képe, melyet a zivatart hagyott, minden a földszínieg letéperve, egészen téli látképet nyujt. Pék József ottani lakost, ki az éjjel a szabadban lovait őrizte s föl nem tételvezte a közelgő zivatarta akkora vézselmet, az elől idejében nem iparkodott elmenekedni, az óriási jég lovalival együtt agyonverte, s reggel csak az ember eltorzított hulláját szállították haza s az öök házába.

— *A közigazgatási bizottság szombat augusztus 8-án 10 órakor, főispán és polgármester urak távollétében, Allaga Luro főjegyző ur elnöklete és a tagok eskély érdeklődése mellett tartotta havi ülését, melynek tárgyait a szakeladók szokásos jelentéseik képeztek. Az ülésnek már 1/4 11 órakor vége volt.*

— *A katonák és mezőgazdaság.* A gazdasági egyesületek szövetsége nagy fontosságot lépést szándékozik tenni. Az aratás és betakarításkor mutatózó munkáshány megszüntetése végett kérvényt szándékozik ugyanis benyújtani a hadügyminisztériumhoz, hogy az aratás, behordás szénnyújtás és szűret idejére a katonaság egy részét engedje át gazdák szolgálatára, mint ez Franciaországban történik. A katonáknak e célra való alkalmazása oly módon tervezetik, hogy a gazdák hatóságilag láttamozott kérvényt nyujtanának be a hadparancsnoksághoz, megjelölvén az időszakot, a mikor a szintén megjelölt számu legénység igénybe venni óhajják. Erre a kívánt számu legénység 20—30 napra szabadságotlank s igazolványal látatnak el a kieszközöndő leszállított utazás élvezhetés végett, melyet a munkaadó tartoznék megdírteni. A katonák táplálékában és megfelelő munkabérbén részesülének. Az a gazda, a kint a legénység nem kellő ellátásban, vagy szerződését nem tartja meg, a következő évben nem kap munkára legénységet.

* *Egy új főgimnaziumi palotának* városunkban leendő építése tárgyában Budapestre járt küldöttséget (Drescher Ede polgármester, Berényi Daniel, apát-plébános, Szeneczy Gyozó főgimn. igazgató, dr. Ivánovics Pál, Szatrély Lipót, Drescher Rozsó és Tury Matyás urak) Trefort Agoston vallás- és közoktatásügyi miniszter ur — mint lapunknak távirják — e hó 7-én d. e. 11 órakor renakivül szívesen fogalta és egy új gimnaziumi épületnek emelése, valamint a jelenlegi épületnek népiskelei ezelőka leendő átengedése nézve hozzá benyújtott kérelem kedvező elintézését — ügyöszölván biztos kiltatásba helyezte. A küldöttség tognap Zirczere utazott, a fenti ezóra a zirczi apát áldozatköszöngét kikérendő. Az eredményről lapunk olvasóit értesítjük fogjuk.

— *A szabolcsi kir. törvényszék*nél pályázat van hirdetve 1 jegyzőit 1 aljegyzőit és 1 bírói állásra.

— *Párba.* A városban mindenféle egy párba ügyről suttognak, mely K. Gy. és S. Gy. urak között f. hó 11-én lefolyt, és melyre egy a vendéglobben történt összeszólalkozás és tetlegesség szolgáltatót alkalmat.

— *A szabolcsi kir. törvényszék*től Csiky József ügyész Székesfehérvárra, Piukovits János alügyész Szolnokra, hasonló minőségben állhelyezteték: Orsay Vilmos törvényszéki bíró pedig nyugdíjaztatott.

— *Ö Beszere* 800 ft évi javadalmazással ellátott mérnöki állásra pályázatot hirdettek. Kérvények aug. 28-ig beadandók.

— *Ujvidek* sz. kir. város törvényhatóságánál egy 400 ft évi fizetés és természetbeni lakással javadalmazott korházai orvosi állásra pályázatot hirdettek. Kérvények Parceschni Felix főispán urhoz szeptember 15-ig benyujtandók.

Légtűneti észlelések Baján.

1885. aug. 5-től aug. 11-ig.

Méret a lin	Üvegkörnyezetben	Barometrikus	Barometrikus	Szélsebesség	Barometrikus	Barometrikus	Barometrikus	Barometrikus	Barometrikus
Legkisebb hőmérséklet (Celsius szerint)	16.0	17.2	15.2	18.6	10.7	12.4	17.9		
Legnagyobb hőmérséklet	23.1	23.6	24.0	15.5	25.6	23	23.3		
Szélsebesség (másodpercekenként méterekben)	6	10	4	2	4	4	14		

Légnyom. maxim. 758.9 millim.
Légnyom. minim. 752.8 millim.
Csapadék 26.5 millim.

A Duna vízállása

(0 felett méterekben).

1885. aug. 6-tól aug. 12-ig.

Csütörtökön	1.68
Pénteken	1.52
Szombaton	1.38
Vasárnap	1.34
Hétfőn	1.31
Kedden	1.30
Szerdán	1.31

Szerkesztői Úzenetek.

K. J. Kis-Szabár. — A mint a lapból olvashatod, az akadály más volt mint sejtetted. Jövöbén pontosan kapod. Üdvözléte.

M. H. helyben. — A jámbor indulati elnökség állításunkból mit sem von kétségbe. Csak kissé bántja az elbizakodottság, a rátorisági végy, no meg a tudomány szenevelés. Nem írjuk ki nekik.

A. — Most késő, hanem a jövő számba beszorítjuk.

B. K. — Ugyan mi ütött önhöz, hogy csak minnél illőző rossz dogoztavál. Savanyítsa be. Talán úgy megemésztheti.

H. M. — Azt kérdeim, mi az oka, hogy a haronak lára leszünk. Hm, hát nem tudod, hogy a keltakok Minusa már hosszabb óta távol van? Mőreire oktatja a krovatokat.

K. L. — Kildje le a Borsszem Jankó, vagy a Bolond Istóknak kitudón bevallik a „Csodabogarak” közö.

Üzleti tudósítás.

Baja, 1885. aug. 13.

Arak (méter mázsánként)

Buza új (minőség szerint)	7.00 — 7.15
Készéres	5.70 — 5.80
Rozs „	5.80 — 5.90
Zab „	5.40 — 5.45
Arpa „	4.70 — 4.75
Kukuricza	5.20 — 5.25

Vasúli menetrend június 1-től.

Budapest—Szabadka—Zimony.

Budapestről indul 7.55 2.55 3.25 9.—
Szabadkára ér. 12.53 **6.16 8.20 4.30**
Szabadkáról in. 1.23 **6.28 9.10 5.52**
Zimonyba ér. **6.06 9.57 3.33 12.44**

Zimony—Szabadka—Budapest.
Zimonyból in. **10.33 6.09 8.31 3.21**
Szabadkára ér. **4.59 9.38 1.22 10.21**
Szabadkáról in. 6.18 9.48 2.02 **10.50**
Budapestre ér. 11.15 1.20 **7.15 5.20**

Szabadka—Baja.
Szabadkáról indul 6.40 2.30
Bajára érkezik 9.10 4.40

Baja—Szabadka.
Bajáról indul 10.13 **7.14**
Szabadkára érkezik 12.25 **9.50**

Szabadka—Szeged.
Szabadkáról in. 6.30 2.33 **6.33 10.35**
Szegedre ér. 7.36 4.21 **7.45 12.—**

Szeged—Szabadka.
Szegedről in. **3.30 8.10 10.45 6.52**
Szabadkára ér. **5.20 9.18 12.35 8**

Szabadka—Zombor.
Szabadkáról indul 6.02 1.45 **8.40**
Zomborra érkezik 8.13 3.22 **10.13**

Zombor—Szabadka.
Zomborból indul 11.14 **8.01 4.07**
Szabadkára ér. 12.49 **10.12 5.43**

Szabadka—Pálics.
Szabadkáról indul 5.18
Pálicsra érkezik 5.33
Pálics—Szabadka.
Pálicsról indul 5.50
Szabadkára érkezik 6.10

Jegyzet. A vasutagból nyomtatott számkok az esti 6 óráról reggeli 6 óra 59 percéig terjedő éjjeli órákat jelentik végre megjegyzetjük, hogy vasár és ünnepnapokban Szabadka és Pálics között este is közlekedik egy vonat.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy a rendkívül gazdag és 1848-ik évi július 17-től fennálló

Gresham életbiztosító társaság

[The Gresham Life Assurance Society]

részeről Baja város, úgy Bács-Bodrogh megye és a vidék területére, a biztosítások gyűjtése tekintetében a

F Ő - F E L Ű G Y E L Ő S É G G E L

bizattam meg és felhatalmaztattam 1600, illetve 2000 forinttól a legmagasabb összegekig terjedhető élet és halálesetre szóló **nyeremény részeltetéssel** egybekötött biztosításokat eszközölni.

Az általam képviselt társaság roppant alaptőkével rendelkezvén, **biztosítottainak a legnagyobb kedvezményt** nyújt.

Igy, többi között — a legjutányosabb díjtételek mellett — például: ha egy halálesetre kötött, avagy vegyes biztosításra legkevesebb 3 évi díj befizettetett, az igazgató-tanácsnak jogában áll a biztosított fél kérelmére ennek oly összeget 5% **kamat** mellett **kölcsön gyanánt előlegezni**, mely a társaság szabályai szerint a visszavásárlásra rendelt értéknek megfelel.

A társaság által nyújtott számos előnyök figyelembe vételét ajánlani vagyok bátor mindazoknak, kik felfogva az esélyek lehetőségét, önmaguk és családjuk helyzetét azokkal szemben addig, míg anyagi helyzetük megengedi, biztosítani óhajtják.

Minden közelebbi, a biztosítani hajlandók részéről kívánt részletes értesítés és felvilágosítással szolgál

kész szolgáljuk

Dujmovits István,
fő-felügyelő.

Lakik: Baján, kis-mészárszék utca 160. szám.

STREINTZ és ESCHENLOHR

könyvnyomdatulajdonosok

ajánlják

helyben a Bódog-téren (Michitsch István úr házában) fennálló korszerűen berendezett

könyvnyomdájukat

mindennemű művek, hirlapok, röpiratok, falragaszok, továbbá legújabb diszítással kiállított meghívók, számlák, étlapok, gyász- és halotti jelentések, legújabb divatú névjegyek, végre hatóságok, ügyvédek stb. részére szükséges bárminemű nyomtatványok pontos, hibátlan és a legjutányosabb árak melletti elkészítésére.

Vidéki megrendelések pontosan és a leggyorsabban teljesíttetnek.

A n. é. közönségnek az eddig irányunkban tanusított becses bizalmáért hálás köszönetet mondva, kérjük, miszerint azzal bennünket továbbra is megajándékozni kegyeskedjék.

Baján, 1885. augusztus hóban.

Ugyanitt egy jó házból való fiu tanulóul ellátással felvétetik.

Kiváló tisztelettel

Streintz és Eschenlohr,

könyvnyomdatulajdonosok.